

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la recursul declarat de avocatul Alexei Croitor, în interesele Anastasiei Perjunca, împotriva deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de Anastasia Perjunca și s-a menținut hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și

la recursul declarat de Vitalie Perjuca, împotriva încheierii protocolare din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, privind aplicarea amenzii judiciare în privința acestuia,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Anastasia Perjunca împotriva Diane Staver, Tatiane Staver, Silviei Staver, Vladimir Staver, Grigore Staver, Tatiane Staver, Artur Staver și Andrei Staver, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Kristal Analitic” și Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, cu privire la protecția consumatorului, obligarea înlăturării încălcărilor și repararea prejudiciului moral,

*(Dosarul nr. 2ra-927/23
PIGD Nr. 2-20139464-01-2ra-03072023)*

Recurs declarat până la 01 septembrie 2023, temeiurile nu se încadrează în art.432 alin.(2)-(4) din Codul de procedură civilă. Recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Au examinat anterior cauza judecătorei:
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Eugenia Culinca)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Ion Secrieru, Marina Anton, Vitalie Cotorobai)

30 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursurile declarate de Anastasia Perjunca, reprezentat de avocatul Alexei Croitor și de Vitalie Perjunca,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 noiembrie 2020 Anastasia Perjunca s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva Diane Staver, Tatiane Staver, Silviei Staver, Vladimir Staver, Grigore Staver, Tatiane Staver, Artur Staver și Andrei Staver, intervenienți accesorii S.R.L. „Kristal Analitic” și S.A. „Apă-Canal Chișinău”, prin care a solicitat obligarea pârâților de a asigura aprovizionarea cu apă rece și canalizare a apartamentului nr. XX din mun. Chișinău, com. XXXXXX, str. XXXX XXXX nr. XX; obligarea pârâților de a transmite în exploatare imobilul menționat; obligarea pârâților de a transmite S.A. „Apă-Canal Chișinău” actele de recepție finală pentru încheierea contractului de furnizare a serviciului de alimentare cu apă conform destinației imobilului și încasarea în mod solidar a prejudiciului moral cauzat.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că la 19 iulie 2010 a încheiat cu pârâții Staver Artur, Diana Staver, Andrei Staver, Tatiana Staver, Vladimir Staver, Silvia Staver, Grigore Staver și Tatiana Staver antecontractul nr. XXX, autentificat la notarul public Diana Zgardan, prin care ultimii s-au obligat să încheie cu reclamanta contract de vânzare-cumpărare a imobilului situat în mun. Chișinău, com. XXXX, str. XXX XXX nr. XX, la prețul stabilit de 26500 euro. Iar, potrivit pct. 3.2.1 din Antecontract, obligațiile esențiale ale pârâților au constat în construirea și transmiterea apartamentului reclamantei în exploatare cu următorul nivel de finisare: ciclul 1 de aprovizionare cu apă rece și canalizare.

3. A mai indicat reclamanta că la 24 iunie 2011 a încheiat cu pârâții contractul de vânzare-cumpărare nr. XXX, autentificat la notarul public Diana Zgardan, prin care pârâții i-au vândut imobilul apartamentul nr. XX situat pe adresa menționată, cu numărul cadastral: 0XXX.XX.0X.0XX și o suprafață de 48,4 m², cota parte de 1/30 din dreptul asupra construcției, cota parte de 1/20 asupra terenului aferent construcției, situate în mun. Chișinău, com. XXXXXX, str. XXX XXXX nr. XX, fiind achitat prețul imobilului în sumă de 26500 euro. Iar, la 19 iulie 2011, a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate asupra apartamentul XX din mun. Chișinău, com. XXXXX, str. XXXX XXXX nr. XX.

4. A relatat reclamanta că potrivit actului din 31 octombrie 2011 apartamentul acesteia a fost bransat de S.A. „Apă-Canal Chișinău” la rețelele de alimentare cu apă potabilă, în condițiile în care nu are un contract de furnizare a serviciului de alimentare cu apă potabilă, încheiat cu S.A. „Apă-Canal

Chișinău”, iar, în perioada anilor 2011-2020, a achitat regulat pentru consumul de apă pârlătului Artur Staver, care făcea mențiunea achitărilor într-un caiet, fără a elibera facturi de evidentă.

5. A notat reclamanta că la 13 iulie 2020, reprezentantul S.R.L. „Kristal Analitic” a anunțat-o că trebuie să achite datoria în mărime de 5000,00 de lei, la ce a refuzat reiterând faptul că nu are datorii, iar în aceeași zi a fost deconectată de la rețelele de alimentare cu apă potabilă.

6. A considerat reclamanta că S.R.L. „Kristal Analitic”, care pretinde că este administratorul construcției din mun. Chișinău, com. XXXXX, str. XXXX XXXX nr. XX, în lipsa actelor confirmative în acest sens, o impune să încheie cu aceasta contract de alimentare cu apă și canalizare, indicând că contractul de furnizare a serviciului de alimentare cu apă direct cu S.A. „Apă-Canal Chișinău” nu este posibil. Astfel, adresându-se intervenientului accesoriu S.A. „Apă-Canal Chișinău” cu solicitarea de a încheia direct contractul de furnizarea serviciilor de alimentare cu apă, a primit refuz, fiind informată despre faptul că, proprietarul rețelei Artur Staver nu a transmis în gestiunea operatorului S.A. „Apă-Canal Chișinău” rețeaua ce alimentează construcția din mun. Chișinău, com. XXXXX, str. XXXX XXXX nr. XX.

7. A mai susținut reclamanta că potrivit scrisorii Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. 06-02/2528 din 02 septembrie 2020 serviciul public de alimentare cu apă și canalizare a locatarilor din blocul locativ amplasat în mun. Chișinău, com. XXXXX, str. XXXX XXXX nr. XX este reglementat de Contractul nr. XXXX din XX octombrie XX încheiat între S.A. „Apă-Canal Chișinău” și Artur Staver. Iar, potrivit prevederilor contractului nominalizat, serviciul de alimentare cu apă și canalizare este destinat deservirii unei case individuale de la adresa com. XXXXX, str. XXXX XXXX nr. XX din mun. Chișinău.

8. În acest context reclamanta a menționat că obiectul Contractului nr. 2501218 din 19 octombrie 2019 nu corespunde realității, din motiv că construcția este finalizată, iar în loc de casă individuală a fost construit un complex locativ de case „Town House” vândute persoanelor particulare.

9. La fel, a declarat reclamanta că alimentarea cu apă a locuințelor, inclusiv apartamentul său, este efectuată conform schemei prezentate de S.A. „Apă-Canal Chișinău”, prin intermediul unui singur branșament alimentat în temeiul Contractului nr. 2501218 din 19 octombrie 2019 încheiat între S.A. „Apă-Canal Chișinău” și Artur Staver. Iar, potrivit pct. 4.1.14 al Contractului nr. 2501218 consumătorul este obligat să comunice în termen de 10 zile (din momentul perfectării oficiale a modificărilor) despre toate schimbările privind partajul, cumpărarea, vânzarea, transmiterea în locațiune (arendă), modificarea statutului locuinței, construcția sau reconstrucția imobilului, schimbarea proprietarului, numărului locatarilor, gradul de confort. În temeiul pct. 8.1. a contractului, la încheierea lucrărilor de construcție Consumătorul este obligat să prezinte procesul-verbal de recepție finală și cartea de imobil.

10. Astfel, a considerat reclamanta că Artur Staver urma să notifice S.A. „Apă-Canal Chișinău” privind modificările realizate și anume: construcția unui complex locativ de tip „Town House” în loc de casă individuală, precum și înstrăinarea locuințelor din complexul respectiv către persoanele terțe, inclusiv și delimitarea proprietății, împreună cu schema de delimitare a locatarilor. Obligațiune care nu a fost executată de către pârâtul Artur Staver, faptul confirmat prin răspunsul nr. 1200/9802 din 07 septembrie 2020, eliberat de S.A. „Apă-Canal Chișinău”, din care reține că până la moment emiterii scrisorii de către Artur Staver nu a fost prezentat procesul-verbal de recepție finală a imobilului din mun. Chișinău, com. XXXXX, str. XXXX XXXX nr. XX.

11. În acest context, reclamanta a susținut că pârâții Artur Staver, Diana Staver, Andrei Staver, Tatiana Staver, Vladimir Staver, Silvia Staver, Grigore Staver și Tatiana Staver nu au respectat obligația ce ține de transmiterea a apartamentului aprovizionat cu apă rece și canalizare, această obligație fiind prevăzută de Antecontractul nr. XXXX din 19 iulie 2010 și ulterior, prin Contractul de vânzare-cumpărare nr. XXXX din 24 iunie 2011.

12. Drept urmare, reclamanta cu referire la prevederilor art. 8, art. 9, art. 18, art. 20 și art. 21 a Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003, precum și art. 24 a Legii privind calitatea construcției nr. 721 din 2 februarie 1996, a solicitat: obligarea pârâților să asigure aprovizionarea cu apă rece și canalizare apartamentul nr. XX din mun. Chișinău, com. XXXXX, str. XXXX XXXX nr. XX; obligarea pârâților să transmită în exploatare imobilul situat pe adresa mun. Chișinău, com. XXXXX, str. XXXX XXXX nr. XX; obligarea pârâților să transmită în adresa SA „Apă-Canal Chișinău” actele de recepție finală pentru încheierea contractului de furnizare a serviciilor de alimentare cu apă conform destinației imobilului de pe adresa menționată, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 80000,00 de lei.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

13. Prin hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Anastasia Perjunca împotriva lui Artur Staver, Diana Staver, Andrei Staver, Tatiana Staver, Vladimir Staver, Silvia Staver, Grigore Staver și Tatiana Staver, intervenienți accesorii S.R.L. „Kristal Analitic” și S.A. „Apă-Canal Chișinău” privind protecția consumatorului și încasarea prejudiciului moral.

14. Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că speței nu sunt aplicabile prevederile legale cu privire la protecția consumatorului, la caz fiind aplicabil cadrul legal care reglementează raporturile obligaționale civile rezultate din contracte, în special, contracte de vânzare-cumpărare.

15. Astfel, prima instanță a conchis ca fiind neîntemeiate pretențiile înaintate față de pârâți privind obligarea de a aproviziona apartamentul nr. XX, cu apă rece și canalizare, or, după cum a fost constatat, apartamentul procurat de la pârâții Artur Staver, Diana Staver, Andrei Staver, Tatiana Staver, Vladimir Staver, Silvia Staver, Grigore Staver și Tatiana Staver a fost bransat la rețeaua de apă potabilă și racordat la rețelele de canalizare, iar, debransarea

apartamentului menționat de la rețele se datorează refuzului reclamantei de a achita pentru consumul apei administratorului imobilului, în lipsa unui contract individual cu furnizorul S.A. „Apă Canal Chișinău”.

16. Referitor la cerința reclamantei cu privire la obligarea părților de a da în exploatare imobilul din mun. Chișinău, comuna Grătiești, strada Sfânta Treime nr. 13 și transmiterea actelor de recepție finală pentru încheierea contractului de furnizare serviciului de alimentare, aceasta de asemenea a fost respinsă, deoarece la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare, blocul locativ din mun. Chișinău, com. XXXXX, str. XXXX XXXX nr. XX, era dat în exploatare, în temeiul deciziei Primăriei comunei XXXX nr. 10/03 din 2 martie 2011, decizia nr. 1546 din 25 martie 2011 privind formarea bunului imobil și procesului-verbal de recepție finală nr. 10/03 din 2 martie 2011.

17. Referitor la cerința reclamantei cu privire la repararea prejudiciului moral, aceasta de asemenea a fost respinsă, deoarece reclamanta și-a întemeiat această pretenție în temeiul Legii cu privire la protecția consumatorului, care la caz, s-a constatat a fi inaplicabilă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

18. La 17 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice (f.d. 2, vol. II), avocatul Alexei Croitor, acționând în numele și interesele Anastasiei Perjunca, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 17 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond, cu adoptarea unei noi soluții, de admitere integrală a acțiunii civile, iar, la 09 februarie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d. 111, vol.II), a prezentat motivarea apelului (f.d. 112/114, vol.II).

19. La 16 decembrie 2021, Anastasia Perjunca a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 17 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond, cu adoptarea unei noi soluții, de admitere integrală a acțiunii civile (f.d. 1, vol.II), iar, la 12 mai 2022, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, a depus motivarea apelului (f.d. 50/53, vol.II).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

20. Prin decizia din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Anastasia Perjunca și s-a menținut hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (f.d. 124; 125/130, vol.II).

21. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de apel, referința și materialul probator, a conchis că soluția instanței de fond privind respingerea acțiunii este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator și interpretarea justă a normelor de drept material.

22. Inițial, cu referire la circumstanțele cauzei, în esență, reliefate și de instanța de fond, instanța de apel a relevat că la 19 iulie 2010, între părțile Artur

Staver, Diana Staver, Andrei Staver, Tatiana Staver, Vladimir Staver, Silvia Staver, Grigore Staver și Tatiana Staver și reclamanta Anastasia Perjunca a fost încheiat antecontract, prin care părțile s-au obligat, în condițiile și în termenii stabiliți de contract, să încheie cu reclamanta contractul de vânzare-cumpărare a imobilului - apartamentul nr. XX situat pe str. XXX XXXX nr.XX, com. XXXXX, mun. Chișinău, apartament în două nivele, dat în exploatare și înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial, cu suprafața totală de 60 m.p., 2,84 % cota-parte din dreptul de proprietate asupra terenului aferent construcției și 3,41 % cota-parte din dreptul de proprietate asupra construcției amplasate pe teren. Părțile au convenit că contractul de vânzare-cumpărare va fi încheiat până la data de 01 septembrie 2010. Iar, potrivit pct. 3.1.1. din antecontract, prețul de vânzare-cumpărare al imobilului ce constituie obiectul contractului de bază va fi de 26 500 euro.

23. La caz, se atestă și faptul că la 24 iunie 2011, Artur Staver, Diana Staver, Andrei Staver, Tatiana Staver, Vladimir Staver, Silvia Staver, Grigore Staver și Tatiana Staver, în calitate de vânzători, și Anastasia Perjunca, în calitate de cumpărător, au semnat contractul de vânzare-cumpărare, potrivit căruia vânzătorii au vândut și transferat necondiționat dreptul de proprietate, iar cumpărătorul a cumpărat necondiționat dreptul de proprietate asupra bunului imobil-apartamentul nr.XX, din str. XXXX XXXX nr. XX, com. XXXX, mun. Chișinău, cu suprafața de 48,4 m.p., cota-parte în mărime de 1/30 din dreptul de proprietate asupra construcției în care este amplasat apartamentul; cota-parte în mărime de 1/20 din dreptul de proprietate asupra terenului aferent construcției și cu drept de folosință sectorul de teren cu suprafața de 0,0035 ha. Iar, potrivit pct. 2.7.1. din contract, apartamentul enunțat aparține vânzătorilor în baza Deciziei Primăriei com. XXXX mun. Chișinău nr. 1-/03 din 02 martie 2011, procesului-verbal de recepție finală cu nr. 10/03 din 02 martie 2011 și Deciziei privind formarea bunului imobil sub nr. 1546 din 25 martie 2011.

24. Subsecvent, instanța de apel a notat că părțile au convenit că prețul de vânzare al bunului imobil înstrăinat constituie suma totală de 21 572,00 de lei, achitata deplin de către cumpărător vânzătorilor până la momentul semnării contractului. Iar, la capitolul IV al contractului de vânzare-cumpărare, au fost stipulate declarațiile vânzătorilor privind lipsa viciilor juridice și materiale ale bunului imobil, iar cumpărătorul a declarat și a garantat că, la momentul încheierii contractului, cunoaște situația juridică și starea imobilului cumpărat așa după cum este descris în contract, a vizitat și vizualizat bunul imobil procurat și vicii ascunse la prima vedere nu a depistat.

25. La fel, instanța de apel a stabilit că la 19 iulie 2011, dreptul de proprietate a Anastasiei Perjunca asupra bunului imobil - ap. nr. XX din str. XXX XXX nr.XX, com. XXXXX, mun. Chișinău, a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile, fapt confirmat prin extrasul anexat la materialele cauzei.

26. În circumstanțe descrise, instanța de apel a reținut că Anastasia Perjunca a solicitat încasarea în mod solidar de la Artur Staver, Diana Staver, Andrei Staver, Tatiana Staver, Vladimir Staver, Silvia Staver, Grigore Staver și Tatiana

Staver a prejudiciului moral, prin prisma prevederilor art. 8, art. 9, art. 18, art. 20 și art. 21 a Legii privind protecția consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003.

27. În acest context, instanța de apel a analizând prevederile art. 1, art. 3 alin. (1) și (2) ale Legii cu privire la protecția consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003, în coraport cu circumstanțele stabilite mai sus, a constatat că prima instanța întemeiat a ajuns la concluzia, că speței nu sunt aplicabile prevederile legale cu privire la protecția consumatorului, la caz fiind aplicabil cadrul legal care reglementează raporturile obligaționale civile rezultate din contracte, în special, contracte de vânzare-cumpărare. Or, între părțile în litigiu a fost instituit raportul civil obligațional, prin care vânzătorii s-au obligat să vândă și să transmită necondiționat dreptul de proprietate asupra bunului imobil, iar cumpărătorul să cumpere necondiționat dreptul de proprietate asupra bunului imobil, cu condițiile, declarațiile, garanțiile și angajamentele prevăzute în contract.

28. Distinct de aceste constatări, la caz, în temeiul prevederilor enunțate, se impune respingerea pretenției reclamantei Anastasia Perjunca înaintate față de pârâți privind obligarea de a aproviziona apartamentul nr. XX cu apă rece și canalizare. Or, potrivit actului de inspectare a stării tehnice a rețelelor de alimentare cu apă și canalizare din 31 octombrie 2011, apartamentul procurat de la pârâții Staver Artur, Diana Staver, Andrei Staver, Tatiana Staver, Vladimir Staver, Silvia Staver, Grigore Staver și Tatiana Staver a fost bransat la rețeaua de apă potabilă și racordat la rețelele de canalizare, iar debransarea apartamentului numit de la rețele se datorează refuzului reclamantei de a achita pentru consumul apei gestionarului imobilului, în lipsa unui contract individual cu furnizorul S.A. „Apă Canal Chișinău”.

29. La fel, instanța de apel a reținut că prin scrisoarea nr. 06-02/2528 din 02 septembrie 2020 emisă de Agenția Națională de Reglementare în Energetică s-a confirmat apelantei faptul că apartamentul nr. XX din str. XXXX XXXX nr. XX, com. XXXX, mun. Chișinău este conectat la sistemul de alimentare cu apă potabilă gestionat de S.A. „Apă Canal Chișinău” prin intermediul unui singur bransament, în temeiul contractului privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate nr. XXXX din 19 octombrie 2009 încheiat între S.A. „Apă Canal Chișinău” și Artur Staver.

30. Subsidiar, instanța de apel a reținut că ce ține de problema racordării și încheierii contractelor individuale cu locatarii, Agenția Națională de Reglementare în Energetică a informat că aceasta poate fi realizată prin două modalități: racordarea individuală a instalațiilor interne cu apă și de canalizare ale fiecărui consumator la rețeaua publică a operatorului și racordarea colectivă a instalațiilor de apă și de canalizare ale complexului locativ la rețeaua publică a operatorului. În cazul racordării individuale, consumatorul solicitant urmează să depună o cerere la operator pentru eliberarea Avizului de bransare/racordare, după îndeplinirea căruia fiind posibilă încheierea individuală a contractului de furnizare/prestare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare. Aceiași condiții, pentru conectarea individuală și semnarea contractului

respectiv, de furnizare a serviciului de apă și canalizare, au fost comunicat și din partea furnizorului S.A. „Apă Canal Chișinău”. Reclamanta, însă, nu a îndeplinit aceste condiții, urmare a cărui fapt pretențiile înaintate în acest sens sunt neîntemeiate și corect au fost respinse de prima instanță.

31. În continuare, instanța de apel a conchis și netemeinicia pretenției reclamantei/apelantă cu privire la obligarea pârâților de a da în exploatare imobilul - apartamentul nr. XX din str. XXXX XXXX nr. XX, com. XXXX mun. Chișinău și, ca consecință, corect a fost respinsă de instanța de fond. Or, Comisia de recepție finală la 02 martie 2011 a propus de primit în exploatare casa de locuit amplasată pe str. XXX XXXX nr. XX, com. XXXXX mun. Chișinău ce aparține lui Artur Staver, fapt confirmat prin procesul-verbal de recepție finală nr. 10/03 din 2 martie 2011, cum și prin înregistrările efectuate în acest sens în Registrul bunurilor imobile.

32. Respectiv, instanța de apel a notat că se atestă cu certitudine faptul că la momentul încheierii contractului de vânzare-cumpărare între părțile litigante, blocul locativ din str. XXX XXXX nr. XX, com. XXXX mun. Chișinău era dat în exploatare în temeiul deciziei Primăriei comunei XXXX nr. 10/03 din 02 martie 2011, decizia nr. 1546 din 25 martie 2011 privind formarea bunului imobil și procesului-verbal de recepție finală nr. 10/03 din 02 martie 2011.

33. Suplimentar, instanța de apel a remarcat faptul că sistarea serviciilor de alimentare cu apă la imobilul apelantei Perjunca Anastasia a fost efectuată de S.R.L. „Kristal Analitic” și nu de S.A. „Apă Canal Chișinău” și, astfel, ultima nu poate fi obligată printr-un act judecătoresc să reconecteze obiectivul apelantei la sistemul public de alimentare cu apă și de canalizare, mai ales că între Anastasia Perjunca și S.A. „Apă Canal Chișinău” nu există raporturi juridice directe ultima prestând serviciu în folosul primei prin intermediar.

34. În continuare, instanța de apel a constatat că prima instanță în mod întemeiat a respins cerința reclamantei Anastasia Perjunca cu privire la repararea prejudiciului moral, or, reclamanta și-a întemeiat această pretenție în temeiul Legii cu privire la protecția consumatorului, care la caz s-a constatat a fi inaplicabilă.

35. Suplimentar, instanța de apel a ținut să accentueze că reclamanta nu a demonstrat survenirea condițiilor, pentru a obliga pârâții la repararea prejudiciului moral, deoarece nu a demonstrat comiterea din partea pârâților a căror-va acțiuni contrare legii în raport cu reclamanta.

36. În circumstanțe descrise, instanța de apel a concluzionat că toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelant, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței. Or, apelanta, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, potrivit prevederilor art. 118 și art. 121 din Codul de procedură civilă.

37. Apreciind cele reținute, instanța de apel a relevat că soluția dată de instanța de fond este corectă, motivată și amplu argumentată, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice și făcând trimitere, atât la probele administrate, cât și dispozițiile legale aplicabile la caz, motiv din care a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat și de a menține hotărârea primei instanțe.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

38. La 11 iunie 2023, prin intermediul poștei electronice (f.d. 141, vol.II), avocatul Alexei Croitor, acționând în numele și interesele Anastasiei Perjunca, a declarat recurs împotriva deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel (f.d. 142/144, vol.II).

39. În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar invocându-se că decizia Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului, precum și faptul că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, iar, erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

40. La 14 iulie 2023, Vitalie Perjuca a depus cerere de recurs împotriva încheierii protocolare din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termenul de depunere a recursului, casarea deciziei de aplicare a amenzii judiciare în mărime de 5000 de lei, inclusă în procesul-verbal al ședinței de judecată.

ASPECTE DE PROCEDURĂ ÎN ORDINE DE RECURS

41. La 03 iulie 2023, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimaților și intervenienților accesorii, copia recursului declarat de avocatul Alexei Croitor, în interesele Anastasiei Perjunca, împotriva deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 148, vol.II).

42. Intervenienții accesorii S.R.L. „Kristal Analitic” și S.A. „Apă-Canal Chișinău”, deși, au recepționat la 07 iulie 2023, copia recursului declarat de avocatul Alexei Croitor, în interesele Anastasiei Perjunca, împotriva deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (f.d. 152/153, vol.II), însă, până la recursului nu au făcut uz de dreptul procedural de a depune referințe referitor la argumentele recursului.

43. Corespondența menționată la pct. 42 din prezenta încheiere, și expediată în adresa intimaților Artur Staver, Diana Staver, Andrei Staver, Tatiana Staver, Silvia Staver și Vladimir Staver a fost restituită de către oficiul poștal în adresa Curții Supreme de Justiție, cu mențiunea factorului poștal „nereclamat” (f.d. 164/166, vol.II).

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

44. Art. 434 din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

45. Așadar, cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 09 februarie 2023.

46. Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2023, a fost expediată la 03 mai 2023 prin intermediul poștei electronice în adresa avocatului Alexei Croitor, care acționează în numele și interesele Anastasiei Perjunca, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d. 134, vol. II).

47. Astfel, recursul declarat de avocatul Alexei Croitor, în interesele Anastasiei Perjunca, la 11 iunie 2023, se consideră depus în termenul stabilit de norma enunțată la pct. 44 din prezenta încheiere.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

48. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

49. Recursul declarat de avocatul Alexei Croitor, în interesele Anastasiei Perjunca, a fost declarat până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

50. Art. 429 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, stabilește că:

„(1) Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.

(2) Încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și când încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului.”

51. Art.430 lit.a) din Codul de procedură civilă:

„Sînt în drept să declare recurs: a) părțile și alți participanți la proces.”

52. Art. 431 alin.(1) –(4) din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție. Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători. Recursul considerat admisibil se examinează într-un complet din 3, 5 sau 9 judecători ai Curții Supreme de Justiție. Judecătorii care au examinat admisibilitatea recursului pot participa și la examinarea recursului în cauză.”

53. Art. 18 alin.(1¹), (2) și (3) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1¹) Pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procesuale, participanții la proces pot efectua înregistrarea audio a ședinței de judecată.

(2) Înregistrarea video, fotografierea, utilizarea altor mijloace tehnice decît cele cerute în condițiile alin.(11) pot fi admise numai de președintele ședinței de judecată și doar cu acordul părților și al altor participanți la proces, iar în caz de audiere a martorilor, cu acordul acestora.

(3) Încălcarea prevederilor alin.(2) se sancționează cu amendă de pînă la 20 unități convenționale și cu confiscarea înregistrărilor (peliculei, pozelor, casetelor etc.).”

54. Art. 161 alin. (1)–(2) din Codul de procedură civilă, stabilește că:

„(1) Amenzile judiciare se aplică de către instanța judecătorească, în cazurile și în proporțiile stabilite de prezentul cod, persoanelor care au săvîrșit încălcări procedurale. O dată cu aplicarea sancțiunii, se va constata încălcarea. Nu pot fi amendați minorii care, la data săvîrșirii încălcării procedurale, nu au împliniți 16 ani.

(2) Amenda se stabilește în unități convenționale. O unitate convențională este egală cu 50 de lei.”

55. Art. 163 alin.(3)-(4) din Codul de procedură civilă, stabilește că:

„(3) Încheierea judecătorească privind aplicarea amenzii poate fi atacată odată cu fondul cauzei. Dacă hotărîrea sau decizia instanței nu este atacată, recursul separat împotriva încheierii de aplicare a amenzii se depune în termenul prevăzut de lege după ce hotărîrea sau decizia rămîne irevocabilă prin neatacare, cu excepția cazului în care încheierea este emisă de Curtea Supremă de Justiție.

(4) Încheierea privind aplicarea amenzii devine executorie după verificarea legalității acesteia în condițiile alin.(3) de către instanța ierarhic superioară, după expirarea termenului de apel sau recurs, dacă nu s-a exercitat calea de atac corespunzătoare, sau de la pronunțarea acesteia de către Curtea Supremă de Justiție.”

56. Art. 196 alin.(1) –(3) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) Persoana care încalcă ordinea în ședință de judecată este avertizată de președintele ședinței în numele instanței.

(2) Dacă încalcă repetat ordinea, participantul la proces sau reprezentantul avertizat poate fi îndepărtat, prin încheiere judecătorească, din sală pentru tot timpul dezbaterilor judiciare sau al unei părți din ședință. În ultimul caz, după reîntoarcerea acestor persoane în sală, președintele ședinței le informează despre actele procedurale efectuate în lipsa lor.

(3) Pentru o a doua încălcare a ordinii în ședință de judecată, persoana care asistă la dezbaterile judiciare se îndepărtează din sală prin dispoziție a președintelui ședinței. Instanța este în drept, de asemenea, să aplice persoanelor vinovate de încălcarea ordinii în ședință de judecată o amendă de la 20 la 50 de unități convenționale.”

57. Art. 432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, reglementa că:

„Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța de judecată: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.”

58. Art.432 alin.(3) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, prevedea că:

„Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.”

59. Art.432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, reglementa că:

„Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

60. Art. 433 lit. a) și c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, releva că:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4); c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;”

61. Art. 440 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

62. Inițial, cu referire la cererea de recurs declarată de Vitalie Perjuca, împotriva încheierii protocolare din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, cu privire la aplicarea amenzii judiciare în mărime de 5000 de lei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție o consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

63. Instanța de recurs, reieșind din prevederile art. 18 alin.(1¹), (2) și (3), art. 161 alin. (1)–(3) și art. 196 alin. (1)–(3) din Codul de procedură civilă, enunțate la pct.53-55, în prezenta încheiere, urmează să verifice legalitatea și temeinicia

încheierii atacate, dacă a fost aplicată corect legea, dacă instanța a luat în considerație toate faptele relevante și dacă discreția oferită prin lege instanței a fost exercitată corespunzător. Discreția este exercitată corespunzător când măsura aplicată urmărește scopul legitim pentru care a fost prevăzută de lege și aceasta este proporțională scopului legitim.

64. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că din conținutul procesului verbal al ședinței de judecată din 09 februarie 2023, se reține următoarele circumstanțe și anume:

„...Președintele ședinței face observație cet. Perjunca Vitalie, pentru încălcarea ordinii în ședință și, anume, pentru că filmează fără permisiune și întrerupe ședința de judecată. Deoarece persoana numită nu reacționează s-a solicitat intervenirea poliției și se anunță întrerupere și completul se retrage în camera pentru deliberare.

După revenire, președintele ședinței face repetat observație cet. Perjunca Vitalie, pentru încălcarea ordinii publice, și, anume, pentru că filmează fără permisiune și întrerupe ședința de judecată. Deoarece persoana nu reacționează, președintele ședinței, în temeiul art. art. 18, 161 și 196 Cod de procedură civilă, pentru încălcările repetate a ordinii în proces și filmare aplică lui Perjunca Vitalie amendă în mărime de 5000 (cinci mii) MDL. Se solicită repetat intervenirea poliției și înlăturarea cet. Perjunca Vitalie din sala de judecată”.

65. Din circumstanțele de mai sus, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că este evident că amenda a fost aplicată pentru a asigura buna desfășurare a cauzei, pentru ce se permite aplicarea acesteia potrivit prevederilor art.18 și art. 161, în coraport cu prevederile art.196 din Codul de procedură civilă. Iar, recurentul nu a explicat în recurs care fapte relevante nu au fost luate în calcul de către instanță atunci când a aplicat amenda, motiv din care drept consecință, instanța de recurs nu are temei pentru casarea încheierii contestate, or, atât aplicarea amenzii cât și mărimea acesteia nu sunt disproporționale.

66. În continuare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție examinând admisibilitatea recursurilor, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, consideră că recursul declarat de avocatul Alexei Croitor, în interesele Anastasiei Perjunca, este inadmisibil, pentru motivele ce succed.

67. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

68. Din analiza recursului declarat de avocatul Alexei Croitor, acționând în interesele Anastasiei Perjunca, rezultă că acesta a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (2) lit. a), b), c) și d) și alin. (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare depunerii acestora.

69. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reținând că recurenta a făcut trimitere la temeiurile de drept prevăzut de art.432 alin.(2) lit. a), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului (a se

vedea pct.56), nu a stabilit că instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

70. În continuare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art.432 alin.(3) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor (*a se vedea pct.57*), nu le-a stabilit.

71. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reține că reprezentantul recurenteii a făcut trimitere la temeiul de drept prevăzut de art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă (*a se vedea pct.58*).

72. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție verificând existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, și anume dacă au fost săvârșite alte încălcări decât cele indicate ce ar constitui temei de declarare a recursului în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau dacă instanța de apel a apreciat probele arbitrar, sau dacă ar exista erori comise ce ar duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nu a depistat.

73. În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

74. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

75. În speță, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

76. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

77. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de avocatul Alexei Croitor, în interesele Anastasiei Perjunca, nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

78. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de avocatul Alexei Croitor, în interesele Anastasiei Perjunca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

79. Ținând cont de cele expuse și în temeiul articolelor 163 alin.(3), 270, 431 alin. (1)-(2), 433 alin.(1) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, articolului 440 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge recursul declarat de Vitalie Perjuca, împotriva încheierii protocolare din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, privind aplicarea amenzii judiciare în privința acestuia.

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Alexei Croitor, în interesele Anastasiei Perjunca, împotriva deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat